

„Kristaus palaikai“

Naudodamiesi savo aukšta tarnybine padėtimi, Nikodemas ir Juozapas iš Arimatėjos, slapti Kristaus mokiniai, užstoja Jį. Vienatvės, visiško apleidimo bei paniekos valandą jie pasirodo audacter (Mk 15, 43) – su didvyriška drąsa!

balandžio 4 d.

Kartu su jais aš prieisiu prie Kryžiaus papėdės, savo meilės liepsna apglėbsiu Jo šaltą Kūną, Kristaus palaikus... Savo atgailos aktais bei apsimarinimais ištrauksiu iš Jo

vinis... Suvyniosiu Jį į naują drobulę – savo nuskaistintą gyvenimą ir palaidosiu gyvoje uoloje – savo krūtinėje, iš kurios niekas negalės Jo atimti. Ir čia, Viešpatie, Tu pailsėsi!

Net jei visas pasaulis Tave apleistų ir paniekintų, serviam! – aš Tau tarnausiu, Viešpatie! (Kryžiaus kelias, XIV)

Tikriausiai esate matę, kaip kai kurios motinos, apakintos pagrišto išdidumo, skuba atsistoti šalia sūnų, kai jie švenčia pergalę, yra viešai pagerbiami. Kitos, priešingai, netgi tokiomis valandėlėmis stovi atokiai ir myli tylomis. Marija buvo iš tų, ir Jėzus tai žinojo.

Tačiau, vykstant Kryžiaus Aukos papiktinimui, Šventoji Marija buvo ten, kupina liūdesio, ir girdėjo, kaip praeiviai užgauliojo Jėzų, kraipydami galvas ir sakydami: „Še tau, kuris sugriauni šventyklą ir per tris dienas atstatai; gelbėkis pats! Jei esi Dievo

Sūnus, nuženk nuo kryžiaus!“ Dievo Motina klausėsi Sūnaus žodžių ir vienijosi su Jo kančia: „Mano Dieve, mano Dieve, kodėl mane apleidai?!“ Ką Ji galėjo padaryti? Susilieti su atperkamąja Sūnaus meile, aukoti Tėvui beribį skausmą, kuris lyg aštrus kalavijas pervėrė Jos tyrą Sielą.

Jėzus vėl jaučiasi paguostas ir sustiprintas santūraus mylinčios Motinos buvimo šalia. Marija nerauda, nesiblaško. Stabat: Ji stovi greta Sūnaus. Pažvelgęs į Ją, Jėzus nukreipia akis į Joną ir sako: „Moterie, štai tavo sūnus!“ Paskui tarė mokiniui: „Štai tavo motina!“ Per Joną Kristus paveda Motinai visus žmones, ypač savo mokinius, – tuos, kurie turėjo įtikėti Jėzumi.

Felix culpa, gieda Bažnyčia, laiminga kaltė, nes ji davė mums tokį didį Atpirkėją. Laiminga kaltė, galime ir mes pridurti, nes per ją gavome

Motiną – Šventąją Mariją. Dabar jau esame saugūs: dėl nieko nereikia baimintis, nes Dievo Motina, vainikuota dangaus ir žemės Karaliene, yra visagalė mūsų užtarėja prieš Dievą. Jėzus nieko negali atsakyti nei Marijai nei mums, Jo Motinos vaikams. (Dievo bičiuliai, 287–288)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/kristaus-palaikai/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/kristaus-palaikai/)
(2026-03-15)